Colecția $\sqrt{4}$

HERG BENET
PUBLISHERS
2012

© 2012 Marius-Iulian Stancu

© 2012 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Herg Benet Publishers
Str. Dr. Burghelea 22, sector 2, București, România
www.hergbenet.ro
editor@hergbenet.ro

Copertă: © 2012 TheSpartan.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STANCU, MARIUS IULIAN
Electric & more / Marius-Iulian Stancu. - Bucureşti :
Herg Benet, 2012
ISBN 978-606-8335-45-2

821.135.1-1

Tipărit în România.

Marius-Iulian Stancu

electric & more

Herg Benet
Publishers

pre-text:

„*Unde se duc obiectele atunci când nu mai sunt folositoare?* – am putea răspunde că în mod normal se duc la gunoi, însă, ar fi un răspuns inadecvat, de vreme ce întrebarea este una metafizică. Bergson a pus aceeași întrebare și a răspuns metafizic: *cele care au încetat să mai fie folositoare, încep pur și simplu să fie*."

Gilles Deleuze, *Cinema 1 – The Movement-Image*

[din spatele zidului]

intro

eu îți pun întrebări &
tu îmi răspunzi
din când în când preiei
i n I ț I a t I v a
eu cred despre tine ce vreau
tu crezi despre mine ce vrei
&
poate chiar așa e
poate că se poartă *astea mâzgălite, colorate, nu sunt originale gen*
un oraş ca un borcan în care să te joci cu pensula.

din spatele zidului

vor trece ani cu
noi și treaba noastră
până vor veni

se zice că sateliții lor deja au găsit
ce au găsit noi pe lăzile de bere
ne uităm în ochii lor amânăm
cerem unul de la altul de la
vara asta iubăreață

ce au găsit în noaptea asta târâș
pe cerul gurii noastre se vede
pe noi ce-au găsit

lângă gura de scurgere (doar
așa mai pot să mă concentrez)
vor trece ani cu
noi și treaba noastră
sub soarele decolorat
cu ce mai găsim

până vor veni
din spatele zidului

noi doar trupuri & linii
le dăm de gândit ne lipim
de memorie de parcă
intri prima oară în cameră

și fiecare lucru iese puțin
mai în față de parcă (*enchanté*)

[e despre tine și
noi e despre un pat
și mândrie

dacă ne mișcăm
vibrează
pe marginea saltelei
e suficient
spațiu e
lumea noastră
ce se poate face
e pătura strânsă pe corp

ca un oraș peste care-mi
arunc proiectilele
prin orificii prin
breșele din sistem

e despre găuri
în pătură e despre jaluzele
despre piele pe piele
și lasă-mă să te fac]

apoi mai în spate
cineva mută mobila în creierul meu (e OmuCuVaca)

noi nu mai suntem

acum doar tenșii converse
și încă ceva reciclabil
pentru că potența
băieților de cartier
pentru că filme cu Chucky
la nesfârșit în război
cu băieții din gang

când lumina ultimelor zile
și aerul de ventilator
se agățau derulam cu creionul
o chema dumnezeu

ei te fac să nu simți
în 48 de ore fac mediterană
dau 80 de euro până la

graniță (nu opunea rezistență nimic
tell me man, when does the fun begin?
unde ne sunt băuturile?
unde pianul?
gagica din Mexicali?
mașinile aruncă
în aer petrol și asta
ne excită
îl întrebam și cred că-mi răspundea cu altele
cu rezervoare părăsite
și conducte de oțel și
asta compensa
nu mai știu)

&
poate azi
îngerul morții galben oranj
pe șinele gării
cu două aspirine deschide
ochii zâmbește
(balansăm oricum nu ajută
așa cum puștoaica
pe bicicletă/ rochii largi
spune *centre du monde*
deschide ochii zâmbește
oricum nu ajută).

[anti-concepționale]

120 de zile cu Helena

"în mod dubios, toate prietenele mele sunt nefericite. dar probabil e de la
anti-concepționale." (Helena)

pentru că nu e obligatoriu luv
pentru că nu suntem niciodată pregătiți
la semafor
e un roșu continuu

asta nu-i dimineață e
o problemă de vestimentație
un atac de panică

vreau să-mi spui
că botinele midi și coafura lejeră
îmi completează o ținută ultra-chic
un outfit în trei culori
nu mă ai nu exişti

să ne ascultăm muzica și
să ieșim
acolo să ne aștepte bărbații ei
să-și poarte mâinile pe gâtul meu
și din piept să-mi curgă
o apă fierbinte.

pentru că EA ar fi putut fi

"like he has a penis and a vagina"
(Being John Malkovich).

Muză povestește-ne nouă
cum au întors ei mașina
pentru că EA ar fi putut fi
el e Julien e
m e c a n i c u l
&
are o cameră de filmat
pentru că EA ar fi putut fi
o ține cu el
peste tot

cum i-au ridicat ei capota
și își vorbeau pe ascuns
pentru că EA ar fi putut fi
povestește-ne Muză

- ești ah
- să știi că și eu abia mă mai sufăr
trebuie să bag neapărat sală
eu îți zic să nu te emoționezi
să vezi ce-am visat
se făcea că sunt la hotel și
camera de hotel dădea înspre mare
una d-aia cu plajă și palmieri
tastez

atingeri de fluture
deschid mail

: luv să știi că ești pe calea cea bună
și în ultimul timp ai cumva o atitudine
adică ai atitudine luv
și în sinea ta știi că scorpionii chiar dacă cad
întotdeauna se ridică (ce coincidență, de la *fLuTuRaSh Euforic*)

despre drumul la studio
pentru că asta își dorește de fapt
povestește-ne Muză
- o da
el îi trage în jos
pentru că Julien e
m e c a n i c u l

- fă-mă să o fac

despre cât era de mare
povestește-ne Muză
nu poate să creadă
o deschide de tot
mai povestește-ne Muză

(se uită la ceas în Peru acum
omida își unge perii cu substanța toxică)

: dar hai să nu mai vorbim porcării

mă alint și eu cum pot
buze. urechi. gât. articulația cotului. tălpi. apoi sfârcuri.
fese. sfârcuri. gât.

mai povestește-ne Muză.

: până vineri sper s-o rezolv

adică ce mă frământă pe mine
când o să vin băgăm sigur vin
sau vodkă + suc de mere (bineînțeles :D)
nu sunt anti-socială doar că
nu mai știu
te pooop
uite ți-am atașat și foto
eram f. răcită & mă simțeam rău

ochelarii de soare
capul sus din profil
next
(între timp *save* la gravură [cică e Flammarion])
cum ar fi dacă aș băga eu capul luv?
îngerii ar fi doar niște rotițe mecanice
în marea viziune a limfei
pentru ca tu să îți poți face treaba

genunchii sunt ușor ridicați
după cum vezi
apune soarele.

ceva din care pot să rup

poate și pentru că acum ai părul lung
până la umeri
cu breton într-o parte
&
când sateliții lor fac cadre/ cadre
pământul în mod diferit

ceva mai aproape
o poziție a mâinii orice
numai să putem sugera
ceva din care pot să rup
&
când sateliții lor fac cadre/ cadre
pământul în mod diferit

ceva mai aproape
de la umeri până la picioare
turnăm acid
ne facem de nerecunoscut.

ce pot să spun i-am dat drumul din mână dictando în aer un poem numai titlul

cum ai putea tu

când doar mănânci ciocolată și tragi
&
îți trec prin față povești cu oamenii atinși
de civilizație ca de o cârpă îmbibată
cu ulei de motor

e ciment nu e dragoste
sunt suluri de carton trase cu sfori
până la etajul 4.

mai mult de atât

lol yea bitch
am gura cam mare zice
nici eu nu m-am recunoscut
u betta listen to my commands cuz im yo boss!
era ce vară era de fapt un defect ceva de la film
d-aia curcubeu în păr
d-aia sclipici pe gât & brațe
și ce vară era de fapt
if i tell u to eat my pussy u betta get on yo knees
gândește-te la un copac în copacul ăsta copiii
și-au aruncat toate jucăriile
hoe!
mai mult de atât.

făgăraș/ cu tinerii

Femeile care folosesc pilule contraceptive suferă pierderi de memorie, susține un studiu realizat de Universitatea Irvine. Deși lor li se îmbunătățește capacitatea de a-și aminti contextul emoțional al unui eveniment, acestea își pierd din abilitățile de a reține fidel detalii.

(sursa: Think Outside the Box)

dacă vrei poți să aștepți e
semaforul pe roșu oricum nu trece nimeni
dacă vrei pe traseu ne așteptau cobrele
dar asta abia mai târziu când ne-am retras
în cămară printre neoanele portocalii
pe masa lor vara era abia la început
punând stăpânire pe trupurile noastre întinse pe traseu
ne așteptau cobrele ca o sticlă trecută de la unul
la altul în frigul nopților la cort și al căbănuțelor din lemn
de două persoane mâinile ei îmi căutau mâinile
semaforul pe roșu dacă vrei ne-am întors în cămară
de parcă ne-am fi tras sufletul oricum
nu trecea nimeni.

[cinéma vérité]

autobuzul te duce

nu se rupe în două acum au băgat și de noapte
și diminețile vin parcă mai repede uite deja
a venit parcă-ți și văd sudoarea târându-se
ca un infanterist pe trupul tău încă slab
pe trupul tău care încă nu a apucat să se bucure
de dulceața tinerelor soții și a meselor regulate

când de fapt ai vrea să te chem
să-mi desenezi un dinozaur pe perete
sau măcar să ne urcăm pe acoperiș

autobuzul te duce nu se rupe în două
cum îi duc bicicletele pe bătrânei
în filmul ăla cu extratereștrii
autobuzul te duce la băieții cu picamăre
unul la lopată unul la târnăcop acolo te duce.

tu știi, ai știut de la bun început

că pot fi genul ăla în stare să se entuziasmeze
când tu fără să vrei cu fața spre mare/ o mână în
slipul galben un soare sintetic se pierde
printre blocurile din cartier când tu fără să vrei
ca un soare de pluș pe cerul chinei așa că la terapeut
mă țin bine cum ai ține niște flori abia culese pe câmp
cu blândețe de la rădăcină

când tu știi bine
avantajele unui păr lung fie că îți plimbi mâna prin el
sau pur și simplu îți întorci capul brusc ei ne spun
sugeți o acadea, lingeți-vă pe buze, suav, cu încetinitorul.

ating ușor marginea

ore și ore doar pregătiri
dar și asta sună așa într-un fel
doar ore și ore îmi fac dansul înfășurată în pânză
acum doar lanternele
ore și ore și *muzica este pătura mea*

mergem încet ore și ore nu ne grăbim
aveam chef doar că nu aveam
pentru ce și pentru cine maestrul mi-a spus
importante sunt tehnicile de braț
poziția ridicată a corpului
important este bustul tău vertical

gândește așa mâna mea dreaptă este un bici
sunt cocorii sunt mișcările frumoaselor noastre primăveri
dar și asta sună așa într-un fel
mergem încet ore și ore nu ne grăbim
să-i lăsăm pe ei să ne depășească acum
doar ore și ore și *muzica este pătura mea*.

ești tu toată

în anotimpul în care ne dorim să schimbăm
înapoi în anotimpul în care soarele e un câine turbat
te așteaptă în capătul străzii nu-ți face nimic

așa că îți vezi de treaba ta & îmi spui că ai vrea să te tunzi
dar nici pe departe nu așa te gândeai și puștoaicele
cu dresuri verzi mestecă la guma lor tot plimbă la iepurii lor

eu știu de rochiile voastre *skinny bunny* eu
& sufletul meu am cunoscut transparența
aia aproape jignitoare a rufelor în bătaia luminii

și eu știu că la noapte va începe cu puțin de albastru
ceva în genul reflectoarelor la un concert o să-mi frec
capul în pumni & toată noaptea ceva tot o să curgă pe mine.

cinéma vérité

de fapt ce-mi doresc eu?
când spun treaba mea să știu
că deja nu a mai rămas decât o carcasă
și eu cu noduri în gât
ceva ca atunci când te lovește un doctor
ușor pe la articulații
iar tu îți spui - *suntem mai vii decât pare*.

[electric & more]

când soarele apune pe marte

se moare pe capete
mă uit pe geam și privirea mea
aruncă cu vederi
cu toate trupurile prin care am trecut
de mii de ori

acum că îți strângi părul în coc
și porți rochițe cu buline
când am depășit nivelul
s-a produs transformarea

la început înăuntru
apoi pe la margini

cu tăieturi ale pielii
și adidași abia cumpărați
de la zara
cu puțină voință
ziua trece
din supermarket
în portbagaje
nu spun nimănui
am de gând să mă întorc aici și mâine

după 3 zile
ne vom înălța
stă scris
ne vom face nevăzuți.

problems with the sun

de aici nu se mai pleacă
schimbări adică design interior
și felul în care ne pisează
și ne pisează

o lectură bună lângă scaunul Tira e Spingi
și lampa Gamete. MGX

aici nu există biruință

a te întoarce acasă e *o idee de acolo*
din vale ar spune Joachim

aici e tot timpul întuneric
dar asta era oricum ceva
inevitabil

am aprins o lanternă
am înălțat-o cu ambele mâini.

la început mintea/ pe urmă trupul

"vagonul anului două mii/ ne va duce departe departe/ în altă țară, cu mintea altcuiva/ mai tânără şi mai jucăușă."
(Ruxandra Novac)

poveştile astea încep de obicei
cu un program nou
pentru ultima versiune a aparatului
la care-am visat
de când fugeam amândoi

printre flăcările metalice
dincolo de care ne lăsam
formatați de sistem

radiați de uitare
cu toate erorile integrate
în structura fizică a creierului

ca de obicei
cel mai important e soundtrack-ul
&
ca de obicei
ne aflăm în căutarea substanței care să rupă
&
ca de obicei
pielea e doar un ciorap negru
îl tragem pe față
&
ca de obicei

la sfârşit se văd firele

pentru că ne-au promis că va părea 100% REAL
am intrat
cu pop-corn & sucuri
în brațele noastre tinereşti
între coapsele şinelor de oțel

nu voi mai pleca de aici decât intubat
pisica diformă se odihneşte pe drezină
&
ne gândim la telegraf şi banda lui subțire
puncte/ linii/ puncte/ linii

eşti - un halucinogen redus la impulsuri electrice
eşti - o melodie ce se transferă de 3 ore direct în creier
sub lumina becurilor intermitente
euforice

& tu - în brațele unui urs de pluş imens
& tu - mă chemi sub copacul alb în rochiță roz
fremătând de emoție
în aşteptarea elementului degradant
când muşti din felia de pepene
&
baloanele explodeaza în cer
ne aruncă în haos

curcubeu de benzină ce zaci pe asfalt
tinerețea mea
asist şi eu fără regret la distrugere
it's time to die.

nori de furtună

am vrut să mă ating
dar mâna stângă mi-a trecut prin mâna dreaptă
&
m-am gândit la tine
&
a fost ca şi cum te-ai fi aruncat
pentru ultima oară în braţele mele
sub cerul electric

zilele noastre sunt precum un mesteacăn
la umbra căruia te adăposteşti
dar pe care nu l-ai mai văzut niciodată

(ajunşi în stadiul în care
pierdem mai mult decât putem repara)
maria îmi spune
gândeşte-te la un tren
şi numără până la 10

(ăsta-i momentul ăla în care sună telefonul
şi te sperii
în care mă vezi ieşind din lumină
aproape uman).

doar bas şi linii electro (până la capăt numai emoții)

What Else Is There
îmi pulsează în boxă
vizibil
încearcă să se impună
şi ce e mai mişto e
partea în care nu mai
sunt cuvinte
doar bas și linii electro

fetele noastre
se schimbă-n dormitor
se privesc pe furiș
noi ne întindem
pe iarbă
nu mai atingem pământul
ca nişte fluturi
înfipți în cer

ne trecem prin față
pe monitor în *slow-*
motion ne dăm
mai aproape
până la capăt
numai emoții.

electric & more

când am ajuns eu
tu deja scuipai sânge
deşi probabilitatea de a ți se întâmpla aşa ceva
era aceeaşi secvență
cu prima revoluție a maşinilor scăpate de sub control

cu tine la periferia maşinii
& dincolo de oscilațiile holografice
asteroizii lovesc ritmic
suprafața ostilă
distantă

&
eu mă gândesc nostalgic
la sculpturile cinetice
&
trupul tău cablat
la certitudinea că noi nu suntem tu
&
madonele din cristal
la creiere cu extensii

acum cel puțin ai scăpat de memorie.

[autopsii]

4386 de ani

> *"O sută de fericiri omenești reprezintă o fericire a unuia dintre oamenii din lumea Gandharva."*
> (Upanișade)

câți locuitori are orașul ăsta
câți criminali
câte fete blonde la rădăcinile scenei câte
fete blonde
ascultându-i pe băieții albi câți
cântând din chitări
câți criminali

să nu ne fie teamă ne-au spus
să nu ne fie teamă
e destulă huilă
pentru 4386 de ani

câți locuitori are orașul ăsta
câți criminali
câte nopți la rând să așteptăm câte
să fim interceptați
când somnul ca o nesfârșită hipnoză

câți locuitori are orașul ăsta
câți sunt fericiți
câte fete blonde pe marginea șoselei
în cămășile de noapte câte
pe bancheta din spate

vorbindu-le băieților albi câte
ca dintr-o cabină telefonică
câți criminali

să nu vă fie teamă le-am spus
să nu vă fie teamă
e destulă huilă
pentru 4386 de ani.

sicrie de zinc

„Chemați-l pe tata. El este de vină!”
(Ion Rîmaru)

pe vremea când bărbații intrau în fabrici
pe vremea când viața era o mașinărie greu de suportat
ratasem primăvara așa că tot ce puteam era să
așteptăm toamna
cu aruncări în fața trenului
cu înecări
&
asfixii

în grădinile noastre de vară la sfârșitul primăverilor noastre
ne povesteam de cei morți stropiți cu var și
de ploile care spălau varul

în ziua în care automobilul Packard își termină ruta
&
imigranților nu le pasă
în ziua în care tu intri în viețile noastre
și cobori de pe vas într-un alt New York
în grădinile noastre de vară la sfârșitul primăverilor noastre
așa că tot ce puteam era să
așteptăm toamna

pe vremea când bărbații intrau în fabrici

&
noi ne povesteam de cei morți stropiți cu var și
de ploile care spălau varul
în grădinile noastre de vară la sfârșitul primăverilor noastre

cu sicrie de zinc
cu etichete pe care eram toți notați
ratasem primăvara așa că tot ce puteam era să
așteptăm toamna.

doar una din nopțile acelea

"Și ce-i un om în plus sau în minus? Ce-i un om în plus sau în minus pe fața pământului ăsta?"
(Ted Bundy)

e doar una din nopțile acelea
cu vreme rea
ca legată de stâlp încercând să se zbată

când nu mai stârnești trebuie să înțelegi
pe marginea drumurilor
în spatele gardurilor trebuie să înțelegi
că e doar una din nopțile acelea
că nu acționăm întotdeauna singuri
&
sufletul e un autostopist strangulat cu propriul tricou

doar una din nopțile acelea
cu vreme rea
ca legată de stâlp încercând să se zbată
în care mă plimb ore în șir pe Hofgarten
&
în care noaptea e o mamă vitregă care te pune să speli
podelele până târziu
în care te plimbi ore în șir pe Hofgarten
&
sufletul e un autostopist strangulat cu propriul tricou.

îmi pune capcane

și vine spre mine
vine
și spre tine
vine
din craniul ei curge rouă

ca un scaun de plastic rostogolindu-se
pe iarba tremură
cu bățul în mâna dreaptă
vine
spre mine
vine
și spre tine
vine

mă întreabă ce-am făcut cu adevărat
ce-am făcut
cu adevărat
în ultima noapte
când nu
(când nu)

vine spre mine
vine
și spre tine
vine
ca un scaun de plastic rostogolindu-mă
în iarbă.

euforia din suflet mă plesnește peste ceafă

tu suflet al meu tu
care vrei doar să mă denigrezi
tu care tremuri atunci când mă apropii
prea mult.

[mobile uploads]

1 0 6 7

1 0 6 7 au spus
ai numărul 1067 ești
carnea pe care-o mănânci
bucățica aia bună pe care te pregătești s-o salvezi
ce ai în piept nu mai poți
când cobori din mașină pe doc
mulțimea stâlpilor de iluminat și sângele alb
dureri de stomac elocvență
urci cele 5 trepte intri-n depozit de parcă
ultima ta zi de muncă este ultima ta zi de viață.

☺

sunt mișcări ceva
mai mult involuntar mai mult
și-ar mai fi

ne dăm pe lângă barăci prin mansarde sau blocuri cu multe etaje în care ne
trezim din vis
și dacă nu curge din ceruri e pentru că
la noi e soare de săptămâni

sunt fetele pe capota mașinii și noi
mai mult involuntar mai mult
și-ar mai fi

dar acum că fetele stau întinse
pe capota mașinii
într-o poză pe care cineva a dat cu culori
mai mult involuntar mai mult
și-ar mai fi.

sunt lucruri pe care poți să mi le atașezi la profil

"pe tricoul meu e o generație și în spatele tricoului pieptul meu ține ritmul emo am vomitat pe el inimioare mov și l-am scuturat în fața teatrului național nepăsători oamenii calcă în picioare inimioare mov și plesnesc precum melcii sub pantofi pe trotuar nu domnule cu păr alb nu sînt satanistă îmi țin părul în ochi ca să nu te văd bine ca să fii mai puțin depressing nu e de vină mama nu omor pisici privește domnule cu păr alb în capul fetei pătrunde un glonț și pe partea opusă evadează steluțe albastre și verzi nu e frumos domnule cu păr alb știu că fata a tras doar era capul ei iar aici inima băiatului a fost călcată de tren ca o monedă de cincizeci de bani fascinant nu nu-i așa că e depresiv să fii floare sigur că e o figură de stil domnule cu păr alb e ceva zînesc în emo un soi de mizerie delicată în care mă bălăcesc din care beau și cu care mă spăl o mizerie care miroase a gref și a oță e o gălăgie de roz care miroase a negru domnule cu păr alb"
(**cream sass** sau cine o fi).

sunt toate aceste acțiuni așteptate de viață și de respirație
în dorul de companie mă rog
atunci când ochii se udă și din inimi abia începe să crească
toate aceste acțiuni așteptate de viață și de respirație
nu toată durerea mea se va ști
pentru că nu toate cicatricile mele sunt să arate
să fie sentimentul ăsta trist de distracție?
toți cei care au clătinat din cap în îndoială?
eu sunt la o pierdere de cuvinte și
durerea mea începe să iasă ca apa de pe o cascadă
toate aceste acțiuni așteptate de viață și de respirație

în dorul de companie mă rog
în afară de aer a fost rece și neiertător
doar o scuză să fie tineri și să se distreze
dar au promis că nu vor regreta
deși trupul obosit și uzat
a fost prea lent pentru a mai putea să salveze
deși trupul e doar o scuză
să fie tineri și să se distreze
în aerul rece neiertător
o ton convingător
când întunericul începe să mănânce lumina
mâna să arunce în aer sclipici și
unicornii vor zbura peste tot
doar o scuză să fie tineri și să se distreze
și toate aceste acțiuni așteptate de viață și de respirație
în dorul de companie
să fie sentimentul ăsta trist de distracție?
toți cei care au clătinat din cap în îndoială?
gagicile hiper
cuhainelelortransparente
ca o formă de propagandă?
ahviolentadomestica
tuviolentasexuala
apersoanelorfaraunadapost
această îndoială e deshidratarea pură
doar o scuză să fie tineri și să se distreze
dar tu doamne lovește-mă atât cât să simt că
granița-i aici cât întind mâinile
degetele lui care urmăresc pe geam extremitățile
lunii bărbia capul înclinat atingerea buzelor

când mă gândesc doar la la la
frumoșii ochi ai băiatului mormon & pielea lui albă
doar o scuză să fie tânăr și să se distreze
în dorul de companie
cu mine acum degetele lui pe geamul mașinii
(nu apuc să citesc)
cu mine acum bărbia capul înclinat extremitățile lunii
toate aceste acțiuni așteptate de viață și de respirație
în dorul de companie când
am putea să vorbim despre o ieșire
și să scriem ieșire ---

după ziduri, în drum spre turnuri (belvedere)

se spune că trebuie să ajungi măcar o dată acolo

invizibilnegrusigri
sunt toate luminile orașului
poți să le amesteci
&
deșeuri
de
o
frumusețe
orbitoare
cea
mai
frumoasă
tocmai
își
desfăcea
părul
să
întârziem
un
pic
aici
unde
totu
-
i
frumos
&

fragil
să
așteptăm
până
când
toate
din
jur
vor
deveni
colorate
&
aspre

de ce?
și până când?

ceva tot ține povestea abia
înspre seară începe să prindă
puțină culoare
cevatottinepovestea
nici nu are vreun sens
să
-
mi
bat
capul
cu
asta
o z i f o a r t e p r o a s t ă
.

mobile uploads

1. tu să nu mai scrii tu
citește-i pe ei
ia notițe
fii atent la tot ce spun ele
a l t c u m v a

2. până când vei ieși din plasa ta albă
pentru că da în sfârșit
ne vom lua pauza
pe saltelele albe în buza piscinei
umbrelușele sunt legănate de vânt
stăm față în față genunchi în genunchi
my little pony prăpăditul meu

3. vreau și eu așa
lumini intermitente pe
cineva să dea din brațe tot

hip

și începuse o ploaie caldă și roșie
pentru că frumusețea nu a însemnat mereu bunătate
sunt de fapt momentele în care ni se distrage
atenția după care întorci capul

cu emoții și fixativ super strong
și agrafe pe numărate
și când au spus dulci de fapt
au vrut să spună murdare

pe acoperiș să nu vă duceți singuri.

sfârșit

se făcea că fata de la bar se apropie și
ne-a atins gurile așa (că)
nu am mai putut să spunem nimic pentru o vreme
ceva ca o senzație ce te prinde cu tot cu tricou
tot timpul ne-am imaginat (că)
ne mușcam buzele
ceva retro oricum.

post scriptum:

„Nu este o cană. Și nici vază nu e. Dacă nu e nici pahar, nici cană, nici vază, nu e nimic. Și nu-i nevoie să-l speli, căci nimicul nu se murdărește. Pune-l deoparte și ascunde-l aproape de inima ta."

***RIGET*, Lars von Trier.**

Cuprins

I. din spatele zidului
intro ... *9*
din spatele zidului ... *10*

II. anti-concepţionale
120 de zile cu Helena ... *17*
pentru că EA ar fi putut fi ... *18*
: până vineri sper s-o rezolv ... *21*
ceva din care pot să rup ... *22*
ce pot să spun i-am dat drumul din mână
dictando în aer un poem numai titlul ... *23*
mai mult de atât ... *24*
făgăraş/ cu tinerii ... *25*

III. cinéma vérité
autobuzul te duce ... *29*
tu ştii, ai ştiut de la bun început ... *30*
ating uşor marginea ... *31*
eşti tu toată ... *32*
cinéma vérité ... *33*

IV. electric & more

când soarele apune pe marte ... *37*
problems with the sun ... *38*
la început mintea/ pe urmă trupul ... *39*
nori de furtună ... *41*
doar bas şi linii electro (până la capăt numai emoții) ... *42*
electric & more ... *43*

V. autopsii

4386 de ani ... *47*
sicrie de zinc ... *49*
doar una din nopțile acelea ... *51*
îmi pune capcane ... *52*
euforia din suflet mă plesneşte peste ceafă ... *53*

VI. mobile uploads

1 0 6 7 ... *57*
☺ ... *58*
sunt lucruri pe care poți să mi le ataşezi la profil ... *59*
după ziduri, în drum spre turnuri (belvedere) ... *62*
mobile uploads ... *64*
hip ... *65*
sfârșit ... *66*

www.hergbenet.ro

Herg Benet Publishers

Editura Herg Benet, Str. Dr. Burghelea 22
sector 2, București, România.
E-mail: editor@hergbenet.ro